

פֶּה לֹא יְהִי

אבות ב' גליון 183 [שנה ד']

פרק ששת מטות מסע' חזק - תשע"ב

את-מלכי מרדון הרגנו על-חליליהם חטש מלכי מרדון ואת בלעם בז'בעור
הרגנו בחרב: (ל"א ח') דארך מען פארשטיין פארוואס האט די תורה א羅יס
געונומען בלעם פון כלל פון די הרוגים פון מלכי מרדון און אים
געווארגנט בחרב, עס וואט געקנט שטיין ואת-מלכי מרדון ואת בלעם
בז'בעור הרגנו על-חליליהם? דער הייליגער בן אין חי איז דאס מסביר מיט
אא משלא: איד איז אריין אין א שול ואס דער מנהג איז געווען וווען דער
חוזן האט געדאגט ברכות השחר זענען אלע אויפגעשטאנען, און וווען
דער איד איז אריינגעקומווען האט ער געמיינט או אלע שטיען אויף פאר
איהם, איז ער גלייך געגןגען צום מזורח און זיך פונקט געוזעט אין
פפלאץ פון ראש הקהיל, און וווען ער איז אנגעקומווען אין מזורח האבן זיך
אלעל אראפ געוזעט וויל דער חוזן האט גענדיגט די ברכות, ער האט
זיך אינגעערעדט או מען איז איהם מכבד. וווען דער ראש הקהיל איז
אנגעקומווען האט איהם דער שם געשיקט איז מעיריב ביי די באנק פון
די אורהיחס ער איז געווארן בייז אויפן שם אשבער ער האט נישט
געוואט קיין ברירה אין איז אהיין געגןגען. וווען ער איז אהיים געקומווען
האט ער זיך איסגעערעדט פאר זיין וויב: האט זי איהם געוזאגט מען האט
די נישט געמיינט נאר מען איז אויפגעשטאנען לכבוד די ברכות, אבער
ער האט זיך נאך איז גיעקשנט או מען האט אים יא געמיינט האט זי
קליגערהייט געפרעגט: האט מען זיך אויפגעשטעלט פאר דיר וווען דו
ביבט געגןגען צו מעיריב? "ניזין" איז דאך א סימן איז מען האט דיר
נישט געמיינט וווען דו בייז אריינגעקומווען! פירט אoris דער בן איש חי
פון דעם סוף האט מען געזען וואס האט געמיינט דעם אויפשטיין פון
אנפאנג. דאס איז געווען ביי בלעם ער האט זיך געקנט אינערעדן איז
וויל די תורה באשרייבט זיין נבואה מליא איז א סימן איז ער איז
חשוב, דעריבער פירט אoris די תורה איז בלעם האט מען באזונדר
געווארגנט מיט א שוערעד, א מייסן סוף, צו וויזן איז זיין גאנצע
נבואה איז גארנישט געווען חשוב. (בן איש חי)

וְיָשַׁוּ מִרְעָמֶסֶל בְּתַחַד חֲרָאָשָׁוּ בְּחַמְשָׁה עִשְׂרֵן יוֹם לְתַחַד חֲרָאָשָׁוּ (ל' ג') פָּאָרוֹוָאָס דָּאָרָף שְׁטִין בְּתַחַד חֲרָאָשָׁוּ וּוֹאָס אִיז אַיְבָּרְגָּו וּוֹיֵיל עַס שְׁטִיטָא נְאָכָּדָּעָמ אֹז עַס אִיז גְּנוּוֹעַן לְתַחַד חֲרָאָשָׁוּ ? נָאָר דִּי תּוֹרָה וּוֹיֵיל אָוִיסְצִיכְעָנָעָן דָּעַם חָוְדֵש אֹז עַס אִיז רָאָשָׁוּן, דָּלָאָשָׁוּן, וּוֹאָס עַס אִיז אַמְּזָלִיגָּע חָוְדֵש פָּוּן חַיְרוֹת אָרְן יְשֻׁוּעָתָה. (העמק דבר – נצ"ב)

בכלם נקמת בני יישרָאֵל מאת הַפְּרִינְגִּים אחר תָּאָכֶפֶת אֶל-עֲמִיקָה: (לא' ב') דארך מען פארשטיין די סמיכות אין פסוק פון נקמה נעמען פון מדין צו אחר תָּאָכֶפֶת אֶל-עֲמִיקָה? נאר רשי' בערגעט ולא מאת המואבים, שהמוואבים נכנסו לדבר מחמת יראה שעשו יראים מהם זוי האבן נישט געהआט, "אבל מדיניות נתבערו על ריב לא להם" זוי האבן נישט געהआט א סיבָה זיך צו שלגן. דבר אחר "מןני שית פירידות טובות שיש לי להוציא מהם, רות המואביה ונעמה העmonoית" (ב"ק לה): אדרייטער תירוץ שטיעיט אין ילוקט (רכרים) וויל משה רבינו האט מען באגראנן אין גובל מוואב אין אין דעם זכות זענען זוי געראטעוועט געווארן. לoitט דעם פשט קען זיין דאס אין די סמיכות אין פסוק: בולם נקמת בני יישרָאֵל מאת הַפְּרִינְגִּים און פארוואס נישט פון די מוואבים? וויל אַחֲרַת תָּאָכֶפֶת אֶל-עֲמִיקָה אונז דו ווועט דאך ליגן אין גובל מוואב, דעריבער זאלסטע נישט נקמה נעמען פון מוואב. (cite פינחם בשם עזין יעקב ריישר)

וידבר משה אל-הָעָם לאמור הַחְלִצּו מְאַתְּכֶם אֲנָשִׁים לְצָבָא: (ל' א' ג)
 שְׂרֵיִיבֶת רְשִׁיָּה "אָף עַל פִּי שֶׁשְׁמַע שְׁמִיתָתו תְּלוּיה בְּדָבָר עַשֶּׁה בְּשִׁמְחָה
 וְלֹא אַיִּחְרָה". דִּי תּוֹרָה וּוֹיִזְעַט דֻּעַם גְּדוּלָות פָּוֹן מָשָׁה רַבִּינוּ. אָז אַיִּן צוּוִיטָן
 פָּסּוֹק וַיַּמְשִׁירָה מְאַלְפִּי יִשְׂרָאֵל אַלְפִּי לְפִטְחָה זָגַט רְשִׁיָּה: "לְהָזְדִּיעַךְ שְׁבָחָן שְׁלָ
 רְוּעִי יִשְׂרָאֵל כִּמָּה הַמְּחֻבִּים עַל יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁלָא שְׁמַעוּ בְּמִתְּחָתוֹ מַה
 הוּא אָוֹמֵר עוֹד מַעַט וּסְקוּלָנוּ, וּמַשְׁמַעְוּ שְׁמִיתָתוֹ מָשָׁה תְּלוּיה בְּנִקְמַת
 מִדִּין, לֹא רָצַו לְלַכֵּת עַד שְׁנָמְרוֹן עַל כְּרֹחֵן". דָּא וּוֹיִזְעַט מַעַן דַּי גְּדוּלָות פָּוֹן
 כָּלֵל יִשְׂרָאֵל. קָעַן מַעַן צֹו שְׁטָעַלְעַן צֹו דֻּעַם אוֹ אַיִּן עַרְשְׁתָּן פָּסּוֹק פָּוֹן יַעֲדָן
 סְפִּיר וּוֹעֶרט דָּארְטָן גַּעֲבָרְעַנְגָּט דִּי חִיבָּה פָּוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל פָּאָרָן
 אוּבִּעְרָשָׁתָן. מִמְּלָא וּוֹאלָט מַעַן גַּעֲקָעָנָט זָגָן אוֹ וּוֹיבָאָלְדָן דִּי הַיְּלִינְגָּעָ
 תּוֹרָה וּוֹיִזְעַט אָז דָּעַרְצִילִיט דֻּעַם גְּדוּלָות פָּוֹן מָשָׁה רַבִּינוּ, דָּעַרְכִּיבָּר
 דָּעַרְצִילִיט מַעַן שׁוֹן אַיְדָן דַּי גְּדוּלָות פָּוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל. (שם ז' בָּולָן)

וישלח אתם משה אלוף לפטח לזכבא אהדים ואת-פינחים בזאלען הכהן
לזכבא ובלי הקדש וחיצירות התרעה בידו: (לא ו') דארף מען פארשטיין
או עס שטייט שווין וישלח אתם משה אלוף לפטח לזכבא צו וואס שטייט
ואת-פינחים בזאלען הכהן לזכבא עס וואלאט געדארפט שטיין ושליח משה
אלוף לפטח ואת-פינחים בזאלען הכהן לזכבא נאר עס שטייט אין פסוק
(דברים כ' ב') והיה בקרבב אל-הפלחה ונגען הפהן זאנט רשי' סמן
לצאתם אל ספר. דאס מיינט בייס גרענץ' רעדט דער כהן צו די אנשי
מלחמה. איז משמע פון דעם או דער כהן המשיח, וויל ער האט געהאט
דעם ארון אונן צייז איז ער נישט גאגאנגען אין די מלחמה - כדי עס זאל
ニישט זיין איז בייזוי פארן ארון אונן צייז - נאר איז געתטאגען פון אונטן.
דא שטייט אין חזיל או ייב אלף האבן געלשלאגן אין מלחמה און ייב
אלוף זענען געווען נאר שומרי הכלים, יעצעט או רשי' שריביט ובלי הקדש
מיינט דאס דעם ארון אונן דער צייז און מיר וויסן או בי אלע מלחמות
זענען געווען די כהנים מיטן ארון אונן צייז פון אונטן, וואלאט מען
געקענטן מיינען או פינחס איז געווען איזו ווי די שומרי הכלים אבער
ニישט אריין אין די מלחמה. דעריבער שריביט די הייליגע תורה
ואת-פינחים בזאלען הכהן לזכבא דא האט פנחס יא געדארפט גיין לזכבא,
וויל ער האט געדארפט מלכחה האלטן נגד די כיוש פון בלעם און
דא קען נישט געטאן ווערן מיט געוווער נאר מיטן כה הקדושה
אוזמאגען מיטן ארון הקודש און צייז. (לקוט עני-מורוז)

מדור העובדות

דער לאדווער רב נוצט זיין חכמה אוֹן ראטעוועט אַיד פֿוֹן אָ גְּרוֹיסֶעָר שָׁאוֹן

קען מאן אוֹזַן האָט באָרוּהוּגַט ר' יִסְפֵּט אָזַן זָאנַט אַיִם ער זָאל אַיִם
אָגָן דָעַם נָוְמָעַר פָּוֹן דָעַם וָאָגָן אָגָן ר' יִסְפֵּט האָט גָּעַדְנָקְט,
אוֹזַן דָעַר רְבָּה זָאנַט אַיִם ער זָאל בְּלִיכְבָּן דָא אָין שְׁמָאַט אָפָּר טָעַנְגָּן אָזַן ער
פָּעַט זָעַן זָוְטָאָן אַלְעָם וָאָסָם ער קָעַן, צְרוּיק צְנוּבָּקְמוּנָן זָיַן גְּעַלְתָּאָדָעָר
שְׁמַשְׁתְּיִינָהּ. דָעַר רְבָּה פָּלְעָנְטָס אַסְאָקָר פָּאָרָן מִיטָּטָּיִם דִי בָּעֵל עֲגָלוֹת אָזַן וָעַן דָעַר
פָּלְעָנְטָס קָוְמָעַן אָזַן מַאְרָק פָּלְעָנְגָּן דִי בָּעֵל עֲגָלוֹת בָּעַטְנָן אָזַן זָיַן וָוְילְן
הָאָבָּן דִי זָוְהָבָּן זָוְנָעְמָעַן דָעַם רְבָּה מִיטָּטָּיִם. דָאָס מַאְלָה האָט דָעַר רְבָּה גַּעַשְׂקָטָם
זָיַן שְׁמַשְׁ אָזַן אַיִם גָּעוּהָיִין אָזַן ער וָוְילְ פָּאָרָן נָאָר מִיטָּטָּיִם בָּעֵל עֲגָלוֹת מִיטָּטָּיִם דִי
וָוְמָעַר וָאָסָם ר' יִסְפֵּט האָט אַיִם גָּעַנְגָּבָן. דָעַר שְׁמַשְׁ אָזַן אַגְּנָעְקָמוּנָן אָזַן
מַאְרָק אָזַן וָעַן דִי בָּעֵל עֲגָלוֹת האָט אַיִם דָעַרְזָעַן האָט יַעֲדָר גַּעַבְעָטָן זָוְ
עֲמָלְעָן דָעַם רְבָּה אַבְעָר זָוְ אַלְעָמְעָנָס וָאַנְדְּכָרְעָר האָט דָעַר שְׁמַשְׁ אַפְּגָנְזָעָטָם
אָאָר דָעַם נָוְמָעַר פָּוֹן וָאָגָן אָזַן אַיִיזְצָוּ גָּעַנְגָּבָן זָוְ יַעֲנָעַ בָּעֵל עֲגָלוֹת אָזַן
עֲזָאנְטָס אָזַן דָעַר רְבָּה וָוְילְ הַיְנָטָט פָּאָרָן מִיטָּטָּיִם. דָעַר בָּעֵל עֲגָלוֹת האָט זָיַן
עֲפָרִידִיט אָזַן צְוָגָעָפָרָן מִיטָּטָּיִם צָוָם רְבָּסְהָוָה. דָעַר רְבָּה גַּעַטְמָט
אַיִים אַפְּקָזְעָר וָאַרְעָם. אָזַן זָאנַט אָזַן חִיזְעָת אָזַן ער וָוְילְ יַעֲצָט עַסְמָן אַסְעָדָה
אוֹזַן וָוְילְ אַיִיךְ אָזַן דָעַר בָּעֵל עֲגָלוֹת זָאל זָק זָוְ וָעַצְמָן מִיטָּטָּיִם זָוְ דִי סְעָדָה
ער בָּעֵל עֲגָלוֹת אַיִיזְגָּוְעָן אָזַן זָיבָעָטָן הַיְמָלָל, עַצְמָט אָזַן ער האָט דִי זָוְהָבָן
עַסְמָן אַגְּנָיְנָעָם מִיטָּטָּיִם. דָעַר רְבָּה האָט גָּעוּרְפָּזָן זָיַן שְׁמַשְׁ אָזַן אַיִם גָּעוּהָיִן
עֲמָלְעָן דָעַם וָאָגָן מִיטָּטָּיִם דִי פָעָרְד אָזַן דָאָס בָּאַחַאַלְטָן אָזַן דִי אַוטְעָרְשָׁטָעָחָר
זָוְהָבָן דִי אַרְשְׁוּלָמִידָן בָּוּתָהָאָרָב

דערויל שמעויסט דער רב מיטן בעל עגלה אָ פרינדליךער שמיעס און מען ענדיגט עסן און מען בענטשט. דער רב באגלאיט דעם בעל עגלה צום האונן כדיז צו פאָרֶן. דער בעל עגלה זעט אבער אוּ די וואָגן איז נישטאָן? פֿרְעָנֵט ער דעם שמש צו ער האט גזעהָן זיין פֿערַד און וְאנָן? אָן החט יישיט גענטפֿערַט! אָן דער בעל עגלה געווארן היסטעריש און געווינט פֿאָרֶן רב און זאגט ער איז נאר אַינְגַּעַשְׁטַעלְטַע פֿאָר אָ בעל הַבַּיִת. אָן רופְּזַט זיך אָן בעל הַבַּיִת זעט איהם שטראָפְּן פֿאָר דעם אָן רחמנות. רופְּזַט זיך אָן ער רב בָּרוּדוֹ האסט היינט געומען פָּן אָיד 100 רוכְּבַּל אָן האסט געוואָנט ער זאל זיך אָ עצה געבן מיט זיין בעל הַבַּיִת מײַן אָך אוּ דוּ זאלסְט זיך אָיך זיינְד זוּרגְּבָּן זונְטָן בָּרְלָן דָּרְבוּן

עד האט יעכט געקבט איבערגעבן די שטינער צו דעם ריכטיגן מעונטש.
און ווען ער איז צוריך געומקען איז קאליש האט ער באקמען זיין געהאלט.
אגב איז הנגאון ר' אליהו חיים געווען רב נאנט צו 70iar [י"ד איר טרעב']

די שטאטם קאליש איז געווען אָרוּסֶר שטאטם און אַצעַנְטָעַר פָּן מסחר,
וואס פָּן דארטן האט מען געשיקט אלע מני סחרה צו די מדינות פָּן
נאנטן און וויטט. און וויל דאס איז געווען פָּאַרְבִּונְגְּן מיט אַרְבִּינְגְּן גְּרָעֵנְצִין
איי דאס געווען וואס זיער טיעער פָּאַרְפִּרְזְּן און מָס. דעריבער זענען געווען
מענטשן וואס זיער פרנסה איז געווען פָּאַרְבִּישְׁמְגְּלָעַן גְּרָעֵנְצִין. עס איז
געווען אַאֲד פָּן קאליש ר' יִסְפָּה וואס זיִן פרנסה איז געווען וואס ער
פלעגט אַבְּעָר שְׂמוֹתְּגָלְעָן סחרה פָּן קאליש צו אַנְדְּרָעַ לְעַנְדָּר אַן ער
האט אלעמאָל מְצִילָה געווען בַּיִּדְעָם. וווען ער איז צוֹרִיךְ גַּעֲקֻמָּן האט
מען אַיס דּוּמְאַלְטָס באַצָּאַלְטָס. אַיִּינְמָאַל האט אַסְחָר גַּעֲדָרְפָּט אַרְבִּעָר
שִׁיקָּן אַ קלִּין פָּעַל מִיט טִיעָרָע דִּימָאנְטָן, צוֹם שטאטם לאָדָה אַן האט
געבעטן ר' יִסְפָּה, וואס איז געווען אַערְלִיבְּעָר אַאֲד, דאס צוֹמָאָן אַן האט
אַיס צּוֹ-גְּנוּזָגְּטָשׁ שִׁין צוֹ באַצָּאַלְטָן פָּאַרְדָּעָם. ר' יִסְפָּה אַיז קִינְמָאַל נִישְׁטָט
געווען אַן לאָדוֹן אַן דאס אַיז אוֹיךְ געווען גָּאָר אַגְּרוּסֶר שטאטם, אַכְּבָּר דִּי
פארדייסט אַיז געווען גָּרוּסֶם אַיז ר' יִסְפָּה האט מְסֻכִּים געווען. ר' יִסְפָּה אַיז
געווען אַבעְלָאַת אַחרוֹת אַן האט גּוֹט באַהֲלָלְטָן דָּעַם קלִין זעַל פָּן
שְׁטִינְגָּעָר אַן גְּנוּאָרְטָט אוֹיפָּד דָּעַם גַּעֲלָנְגָּהִיט צוֹ שְׂמוֹתְּגָלְעָן דָּעַם גְּרָעֵנְצִין, אַן
דעָר אַיְבְּרָשְׁטָטָר האט אַיס גַּעַהְאַלְפָּן אַן אַיז אַרְבִּעָר דָּעַם גְּרָעֵנְצִין קִין
לאָדוֹן. וויל ער אַיס צּוֹפִּין צוֹם אַדרְעָס ווֹאוּ ער דָּאָרָפְּ אַפְּרָעָנְגָּעָן דִּי שְׁטִינְגָּעָר
עֲגַלָּה זָאַל אַיס צּוֹפִּין אַנְדָּעָס ווֹאוּ ער גַּעֲזָבָט אַבעְלָאַת
וְאַס אַיז געווען גָּאָר אַטְיְיָרְעָר אַזְּצָר. אַן לאָדוֹן האט ער בגַּעַנְגָּט אַבעְלָאַת
עֲגַלָּה, אַאֲד, וואס האט באַמְּרָקְט ווּ ר' יִסְפָּה אַיז גַּעֲרוּזִי אַן קוֹקְט זִיךְ
אַרְוָם דִּי גַּאנְצָע צִיטָט, אַן ער האט אַיס גַּעֲפָרְגָּט ווֹאוּ ער דָּאָרָפְּ גִּינִּי אַן
האט גְּנוּזָגְּט דִּי פְּלָאַיִן. דָּעָר בָּעֵל עֲגַלָּה האט גַּעַוְאָסָט אוֹ אַין יָעַנְגָּע
אַדרְעָס ווְאַינְטָא גָּרוּסֶר סְחָר אַן האט פָּאַרְשְׁטָאַנְגָּעָן אוֹ ר' יִסְפָּה האט בַּיִּ
זִיךְ אַטְיְיָרְעָר אַצְּצָר, האט ער גַּעַהְאַט אַ פְּלָאַן ווּ ער ווּט דָא קַעְגָּנָן
אַרְוִיסְרִיְּסָן גַּעַלְטָן פָּן ר' יִסְפָּה!

אינטימין פארן החט דער בעל עגלה געבענט אָ פרײַנדליךע שמוועס מיט ר' יוספֿ און פרעגט פון זאגט איז איז? האט ער געגענטפערט "פֿן קאַלישׂ". און פרעגט אַים זאָם טומַ ער דאַ אין לאָז? האט ער געגענטפערט "ער דאָרַף אַיבּוּזְבּוּן אַפְּעַקְל צֹ אַיז דָאַ אין לאָז". דער בעל עגלה האט געזען אוֹ ער החט דָאַ גִּזְטֵן געלענְגְּהַיִּט, אַן אַיז געפֿאָרְן לְעָבֶן דֵי פֿאַלְצִיּוּן גַּעֲזַגְתּוּן גַּעֲנַטְרַהְיִּת" אַךְ ווּסִים אוֹ דוֹ האָסְט אַיכְעַד גַּעַשְׁמָגְלַט סְחָוָרָה אַן אָוֵבּ דוֹ גִּיסְטְּ מִיר נִישְׁטַעַצְתּ 100 רָבוֹל פִּיר אַיךְ דֵיר גְּלַיְּץ צֹ דֵי פֿאַלְצִיּוּן זַיְּוָלְדִּיּוּן אַיז צְנוּעָמָן דִּין סְחוֹרָה ר' יּוֹסֵף זַאנְט אַיס "וּאָס מַאֲכַסְטוּ לִיצְנָותַעַצְתּ?" האָט אַים דער בעל עגלה געזאגט אַיךְ מִין דָאַס עַרְנַסְטִיּוֹן וְעַן ר' יּוֹסֵף וּהָט אוֹעד אַיז אַרְיִינְגַּעַפְּאַלְן בעשַׁט ער בְּתַחְנוּנִים "הָאָבּ וְהַמַּנְוָת עַס אַיז נִישְׁטַעַצְתּ מִין סְחוֹרָה אַן הַנְּדַעַת רָבוֹל אַיז אַסְכַּאַס מַעַר וְאָס אַיךְ וְעַל פַּאֲרַדְגַּעַן. אַן צְוּיִינְטְּס אַיךְ האָבּ נִישְׁט אַזְוּלְכּוּן גַּעַלְט בַּיּוֹרְדָאַס צֹ גַּעַבְּזִי" דער בעל עגלה זאגט: "גִּזְטֵן נִיבּ מִיר אָפָּאָר שְׂמִינְיָנָר וְאָס אַיז וּוּרט 100 רָבוֹל אַן זַיְּוָעַט מִיט דִין עַל הַבַּיִּת".

ר' יוסף החט נישט געהאט קיזן ברירה און האט אים אוריינגעגעבן א פאר שטינגער וואס זעווונע געהווען וערברט 100 רובל און דער בעל עגלה האט אים צונגעפריט צו די אדרעס וואס ר' יוסף החט געדאראפט גיין. ר' יוסף איז געהווען א קלטגעיד אוד און האט זיך איזנגעחוורט דעם זומער פון זאגן. איז ער גלייך גענאנגען צום רב פון לאדו הנטה"ק ר' אליהו חיים מיעילס זצוק"ל און דערציילט די מעשא. ר' אליהו חיים איז געהווען דערצייטערט וו' א איד

היצא לאור ע"י "עלם הספרים" הרברט הולמי לספרים שאין בהם נמצוא ולספרים עתיקים נסחוי שיד לזריקום ולכתב יד של רבנים יאדמורי"ם והודיעו תוריה בכתב יד אויך קענט איר קויפן אלטע מטבחות בי' אוונו אוון חמץ סלעים פאר פריזן הבן ניע"ס ספרים אנג'זקומען:

4403 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA 718 438 8414 718 633 5500 T/f Hours are 11-7:30

מִידֵהַבָּנְדָעַ נֶרְעַשְׁתָעַ אֲוִיסְטוֹאַלְפָןְסְפָרִיםְשָׁאַינְםְבָנְמַצְאָקָומְטָאַרְדִּיןְאוֹןְצִיְינְטָוָזְאַבְעַד